

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes denne Serie af korte Bemærkninger.

Holstein: Alt det, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen læste op, maa ses paa Baggrund af den Politik, det konservative Parti førte i Forhold til Partiet Venstre fra 1920 til 1924 og fra 1926 til 1929, da selv „Berlingske Tidende“ indrømmede, at det konservative Parti havde Betingelser for et politisk Fremstød og for at gøre sig selvstændigt gældende, som det rimeligvis aldrig mere vilde faa i Forholdet til Partiet Venstre. Det var en Frigørelse fra denne Afhængighed, jeg ønskede, men det var ikke, for at det konservative Parti skulde slaa over i sin Modsætning og gaa under Aaget hos Socialdemokratiet.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Holstein mente, at det havde været uhyre let at naa til en Ordning af midlertidig Krisehjælp for arbejdsløse. Jeg beklager, at det ærede Medlem nu forlader Flertalspartierne her i Salen — han har jo tidligere været enig med os i, at man burde støtte de arbejdsløse. Det ærede Medlem maa jo vide, at vi hele sidste Vinter baade i dette Ting og i Landstinget og i Fællesudvalg forhandlede om den Sag, uden at der var nogen Mulighed for at naa til en Løsning. Det ærede Medlem vil nu tro, at det er let i denne Samling at naa til en Løsning af Spørgsmaalet; det vil jeg dog tvivle meget paa.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde nogle Bemærkninger om Udvalgsarbejdet og meddelte, at det ikke havde været muligt for Venstre at faa Lejlighed til at komme i Forhandling om deres Forslag. Det er vel bedst, naar vi skal beskæftige os med dette Forhold, at tage Sagen fra Begyndelsen af.

Hvad er det faktiske? Det faktiske er, at det ærede Medlem Hr. Krag lod 14 Dage gaa ud over den Tidsfrist, der var beregnet til Indlevering af Ændringsforslag, uden at lade Udvalget komme til at beskæftige sig med hans Ændringsforslag. Det Ændringsforslag, der foreligger her i Dag, indeholdende den særlige Hjælp til Arbejdsløsheds-kassemedlemmer eller til Ikke-Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser i Perioden November — Januar, har Udvalget aldeles ikke beskæftiget sig med, det har ikke været forelagt. Jeg maa sige, at hvis det ærede Medlem den Dag havde forelagt Forslaget i Udvalget, kunde jeg paa Forhaand have sagt, at det

var umuligt for os at gaa med i en Forhandling herom, thi dette Forslag forudsætter jo, at Arbejderne skal paatage sig en Kontingentbyrde paa 4—5 Millioner om Aaret. De betaler nu ca. 17 Mill. Kr. om Aaret i Kontingent til Arbejdsløsheds-kasserne, og fra 1927, da det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister gennemførte Nedsættelsen af Arbejdsløshedsloven, er Kontingentet steget med 2½ Million om Aaret. Den gennemsnitlige Kontingentbetaling ligger nu paa omkring 70 Kr. aarlig pr. Medlem. Nu at tro paa, at man kan paabyrde Medlemmerne en yderligere Forhøjelse af Kontingentet, forekommer mig urimeligt. Dette begrundes jeg ogsaa dermed, at Arbejdsdirektøren i sin Indberetning vedrørende Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen har erklæret, at Arbejdsløsheds-kassernes Kontingent nu er ved Bristepunktet. Hvor kan saa det ærede Medlem tro, at det vil være muligt at paalægge Arbejdsløsheds-kassemedlemmerne forøgede Kontingentudgifter!

Det ærede Medlem siger, at de Krisekasser, vi har, viser jo, at de 20 pCt. af det ordinære Kontingent, der er paalignet som Kontingent til Krisekasserne, vilde være tilstrækkeligt. Det ærede Medlem glemmer, at nogle af de vanskeligst stillede Kasser, nogle af dem med det højeste Kontingent og den laveste Understøttelse, ikke kan sammenlignes med de Kasser, der er Tale om her.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at naar disse 6 Krisekasser har kunnet faa det Overskud, det ærede Medlem nævnte, er det ikke mindst, fordi de kan faa et forholdsvis stort Tilskud af Arbejdsløsheds-fonden. De har indtil dette Øjeblik kunnet faa de 25 pCt.s Tilskud af Fondens. Den Dag alle Arbejdsløsheds-kasserne har Krisekasser, bliver det Tilskud, de vil kunne faa af Fondens, minimalt.

Med Hensyn til det Forslag, det ærede Medlem stiller om Oprettelsen af Fortsættelseskasser, maa jeg sige, at Forholdet er jo det, at vi fortsætter Arbejdet i Udvalget netop med Oprettelse af Krisekasser, og det ærede Medlem vil derfor kunne faa det Forslag behandlet paa samme Maade som de andre Forslag, der omhandler Krisekasser. Men jeg maa henstille til det ærede Medlem ikke at forsøge ved denne Lov at lovgive angaaende en anden Lov — det er jo det, det ærede Medlem vil benytte denne Lov til at lovgive paa Hjelpekassernes Omraade. Det kan ikke være Meningen at benytte en Situation som denne, hvor vi forhandler om Kriselove, til ogsaa